

Носієм суверенітету і єдиним джерелом
влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№13 (29)

Наша
П'ЯТНИЦЯ,
30 березня '18
ГРОМАДА

1 квітня – Вербна неділя

Днем входу Сина Божого у Єрусалим (по-народному – Вербною неділею), починається Страсна седмиця – сім днів найсуворішого посту перед Світлим Христовим Воскресінням.

Відповідно до Священного Писання, за тиждень до Пасхи Син Божий в'їхав на віслюкові у Єрусалим. Місцеві жителі, які вже чули про дива зцілення, котрими прославився Ісус, зустрічали його як Месію – зеленими пальмовими гілками і вітальними вигуками: «Осанна!».

Вербної неділі в церквах освячуються гілочки верби (за ними потрібно напередодні сходити в ліс до сходу сонця). Після освячення їх приносять додому і ставлять біля ікон. Вони мають простояти весь рік, охороняючи родину від нещастя. Також існує ось яка народна традиція: злегка лупцювати один одного вербовими гілками та з'їдати по 9 бруньок верби. Вважається, що це убезпечить від хвороб та інших бід.

Призвуть на службу

Весняний призов на строкову військову службу в нинішньому році пройде у квітні – травні. Згідно з рішенням уряду, свій конституційний обов'язок перед українським народом мають виконати 15 тисяч 190 юнаків. Майже дев'ять тисяч з них служити-

муть у Збройних Силах, чотири тисячі – в Національній гвардії, решта – в Держприкордонслужбі та Державній спеціальній службі транспорту. Кожен призовник отримає грошову допомогу в розмірі 3,5 тисячі гривень.

Консультує Пенсійний фонд

В головному управлінні Пенсійного фонду України в Кіровоградській області щодня з 08.00 до 17.00 години працює пряма телефонна «гаряча лінія». Свої

запитання можна поставити за телефоном: 330-441. Щочетверга, з 13.00 до 14.00, на телефонні дзвінки відповідають керівники підрозділів управління.

Погода на Великдень

Метеорологи вважають, що початок другого весняного місяця порадує досить-таки теплою погодою, з відсутністю опадів та ясным небом. Температура розпочне підвищуватися ще наприкінці березня і плавно перейде

на квітень. На вулиці можна очікувати близько 15–18 градусів тепла вдень. Вночі також буде приємна погода – повітря прогріється до 10–12 градусів вище нуля.

Санкції – дуже серйозні

З 4 квітня в Україні діятиме закон, яким запроваджується нова система контролю за якістю та безпечністю харчів.

Як пояснила віце-прем'єр-міністр Іванна Климпуш-Цинцадзе, підприємства тепер перевірятимуть залежно від ступеню ризику для життя і здоров'я лю-

дей (наприклад, у магазині, де продається запакована продукція тривалого зберігання, – ризиків менше, ніж у магазині, де продається свіже м'ясо). За порушення нового закону передбачено суворі санкції. Так штраф для юросіб може досягати 70 тисяч гривень.

Газ не подорожчає

Урядовці заперечують інформацію про подорожчання у квітні природного газу для населення. Міністр енергетики Ігор Насалик охарактеризував відомості про те, що його міністерство пропонує підвищити ціну на природний газ для населення з 1 квітня 2018 року, як «абсолютну нісенітницю». Зростуть (на 6,1 відсо-

тка) тарифи на електроенергію і то тільки для промисловості.

Перевірять дотримання
пожежної безпеки

Глава уряду Володимир Гройсман доручив Державній

службі з надзвичайних ситуацій, Міністерству регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ та іншим органам провести масштабну перевірку громадських закладів, шкіл, торгових центрів на дотримання тут норм пожежної безпеки. Спонукала до цього масштабна трагедія в російському місті Кемерово, де загинули десятки дітей і дорослих.

ОГОЛОШЕННЯ

ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» терміново потрібні на роботу робітники таких спеціальностей:

- машиніст бульдозера, тракторист, водій автобуса, слюсар;
- мийник-прибиральник залізничних вагонів (різноробочий).
За довідками звертатись за телефонами (0522)30-87-52, 050 457 15 45

Адміністрація

На школи чекає реорганізація

Минулої п'ятниці депутати та члени виконком Катеринівської сільради обговорювали, як краще реорганізувати місцеві школи – катеринівську, володимирівську та олексіївську. Чутки про те, що деякі з них закриють, зробили, як мовиться, свою справу, й місцевий люд, затамувавши подих, чекає, як воно буде насправді, де навчатимуться діти.

Підстави для хвилювання є, адже нинішнє законодавство вимагає від об'єднаних територіальних громад, у відання яких передано школи, створити опорну школу, а всі інші понизити в ступені. Останнє означає, що для отримання повної середньої освіти учні змушені будуть їздити в опорну школу, що не зовсім зручно.

Є причини й, так би мовити, суб'єктивного характеру. Як пояснила присутнім сільський голова Тетяна Терещенко, у во-

лодимирівській і олексіївській школах навчається всього 70 та 58 дітей відповідно, в той же час на оплату праці вчителів бракує більше семисот тисяч гривень.

– Навіть якщо ми утворимо опорну школу, як нам радять, ми зекономимо всього триста тисяч гривень, – сказала Тетяна Валеріївна й запропонувала інший варіант реорганізації – об'єднати усі три школи.

Управлінська структура буде приблизно такою: директор школи (керівник юридичної особи), два його заступники та завідувачі підрозділами – колишніми школами. Пишу «приблизно», адже в ході розробки остаточного варіанту можуть бути внесені зміни.

Присутніх цікавили «плюси» й «мінуси» запропонованого варіанту. «Плюси» переконливі: рівень школи вдасться зберегти; старші класи ніде не закривати-

муться, якщо там є учні; витрати на утримання зменшаться вдвічі. До «плюсів» варто віднести й призначення директора нового шкільного утворення на конкурсній основі. Ця новація сподобалася присутнім.

– Нарешті! – відреагував член виконкому генеральний директор ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Кухта. – Хай претенденти готують бізнес-проекти, а ми побачимо, чий кращий.

Така увага до майбутнього керівника нового утворення приділяється не випадково. Від нього залежатиме чітке функціонування цього утворення, а тому він має бути не стільки педагогом, скільки ефективним управлінцем, по-сучасному – менеджером.

Закінчення на стор. 2

Що зміниться в підрахунку стажу

В Україні готуються зміни механізму оцінки ролі стажу при нарахуванні пенсій, і поки є два можливих варіанти. «За стажем, ми встановимо певні категорії людей. Думаю, що це повинні бути громадяни, які вийшли на пенсію до 2000 року. Для них стаж все одно вважатиметься рік до року, але його вартість буде трохи інша», – сказав журналістам минулої середи міністр соціальної політики Андрій Рева.

За його словами, фактично цим людям відкоригують заро-

бітну плату. І той стаж буде мати більше значення, ніж той, який вони здобували після 2000 року. «Є й інший варіант, який за-

пропонував нардеп від Радикальної партії Юрій-Богдан Шухевич. Його ідея: взяти чинну формулу і застосувати при визначенні пенсій до 2000-х будь-які п'ять років найбільшого заробітку. Потім ці коефіцієнти скласти. Таким чином, загальний коефіцієнт буде більший, ніж той, який у людини після 2000 року», – підсумував Рева.

За підрахунками Мінсоцполітики, це торкнеться приблизно трьох мільйонів пенсіонерів з дванадцяти.

Аджамка закликає об'єднуватися. Сусіди вагаються

В Аджамці останнім часом активізували роботу, спрямовану на утворення об'єднаної територіальної громади. Як і раніше, адміністративним центром ОТГ аджамці розглядають своє село.

«Ми ж райцентром були»

Як розповіла кореспондентів «Нашої громади» тамтешній сільський голова Тетяна Зайченко, не дарма створення Аджамської ОТГ передбачено Перспективним планом формування територій громад Кіровоградської області.

— Аджамка колись була районним центром, — доводить Тетяна Анатоліївна, — нині в селі проживає 3600 людей. Є у нас і загальноосвітня школа, і музична, і дитсадок, і пожежна частина, і амбулаторія, яка колись була лікарнею.

За словами Зайченко, ще два роки тому в Аджамці відбулися громадські слухання, на яких люди підтримали ідею створення ОТГ з центром в своєму селі, тоді ж їхня сільрада звернулася з пропозицією об'єднатися до самоврядних органів суміжних територій — Бережинської, Покровської, Новоолександрівської, Червоноярської, Веселівської, Гаївської сільрад. Але ті сільради так і не погодилися на створення ОТГ з центром в Аджамці.

Більш того, Бережинська, Гаївська, Покровська та Клинцівська сільради минулого місяця ухвалили рішення про створення ОТГ з центром у Бережинці. Щоправда, гаївський голова і депутати після того засумнівалися у фінансовій спроможності такого утворення і ухвалили рішення, яким призупинили процес входження свого села в Бережинську ОТГ. (Як розповідалося у попередньому номері «Нашої громади», гаївці останнім часом занепокоїлися зменшенням податків, які сплачує до

бережинського бюджету головне тамтешнє підприємство — ТОВ «Нива-2010», вони пов'язують це зі спором за його активи, який нині розглядається в судах)

Отже, нині аджамці можуть розраховувати на об'єднання з веселівцями, новоолександрівцями, червоноярцями і гаївцями. Як повідомила Тетяна Зайченко, недавно в Аджамці відбулися ще одні слухання, на яких громада знову висловила за створення ОТГ з центром в їхньому селі. Крім того, як розповіла Тетяна Анатоліївна, минулого тижня відбулася зустріч з цього питання консультантів Офісу реформ Кіровоградського регіонального відділення Асоціації міст України з нею, аджамським головою, та представниками Веселівської, Гаївської і Червоноярської громад.

За словами Зайченко, під час цієї зустрічі запропоновано укласти меморандум про подальші дії, врахувати теперішні показники, на підставі яких визначається фінансова спроможність громад.

— Однак вже сьогодні з аналізу, здійсненого консультантом Офісу реформ з бюджетних пи-

тань Анатолієм Абрамовим, видно, що ОТГ у запронованому нами форматі буде фінансово спроможною, — каже Тетяна Зайченко. За її словами, пред-

ходять в червоноярський бюджет, наша громада — фінансово спроможна, — запевнив голова. До того ж, за його словами, червоноярці непокояться за долю навчально-виховного об'єднання в своєму селі (в НВО — 80 вихованців, з них 22 — дошкільнята).

На запитання ж, чи не планують, бува, червоноярці створити ОТГ з центром у своєму селі, Олександр Сосновський відповів так:

— Ні, не бачимо в цьому сенсу. Наше село ж — невеличке, тільки 700 людей проживає тут.

«От якби з Катеринівкою!»

Поспілкувався кореспондент «Нашої громади» з приводу можливості створення Аджамської ОТГ й з веселівським головою Миколою Безверхнім.

— Обіцяють, що у разі входження Веселівки в ОТГ з центром в Аджамці усе буде для нас добре, — сказав Микола Степанович. — А якщо нічого доброго не вийде? Як я людям у віці дивитимуся потім?

Як і Сосновський, Безверхній сумнівається у фінансовій спроможності Аджамської ОТГ.

— От якби була можливість приєднатися до Катеринівки чи Первозванівки! — фантазує веселівський голова. — Тоді я був би за. А якби Веселівці дали 60 відсотків податку на доходи фізичних осіб (в такому обсязі ПДФО надходить до бюджетів районів, міст обласного значення та ОТГ — В.І.), то й об'єднуватися з кимось не треба було.

Утім, Микола Степанович запевнив, що проведе у Веселівці громадські слухання з приводу об'єднання навколо Аджамки.

— Зі слуханнями затягувати не будемо, — пообіцяв. — Невдовзі люди почнуть картоплю садити, треба до цього встигнути.

Віктор ІВАНЕНКО

«Нам і так непогано»

Але, як з'ясував кореспондент «Нашої громади» у розмові з червоноярським сільським головою Олександром Сосновським, і він сам, і більшість його земляків поки що не горять бажанням входити в ОТГ з центром в Аджамці.

— Сумніваємось у фінансовій спроможності такої ОТГ, — пояснив Олександр Миколайович. За його словами, теперішня Аджамка — зовсім не така розвинена, якою була кілька десятиліть тому.

Якщо вірити Сосновському, справи у Червоному Яру нині — зовсім непогані.

— Завдяки податкам, які над-

Обов'язок дітей На школи чекає реорганізація

Закінчення. Початок на стор. 1

Навчальним і виховним процесами опікуватимуться його заступники, чиї функції, ясна річ, поширюватимуться на всі підрозділи школи, де таких посад не буде.

Депутатів та членів виконкому потішило, що запропонована реорганізація максимально враховує інтереси школярів, і це — її найбільший «плюс». Щодо «мінусів», то вони теж є, й стосуватимуться перш за все вчителів та обслуговуючого персоналу — не всім з них знайдеться там місце. Хоча знову ж таки, якщо мати на увазі інтереси школярів, то це й на краще — не буде серед цих працівників байдужих до своїх обов'язків.

Зважаючи на те, як переконливо відповідали на запитання присутніх сільський голова та керівник відділу освіти ради Яна Циба, склалося враження, що вони достатньо глибоко опрацювали

нову модель управління освітою й вірять, що вона найкраще прислужиться громаді. Ще потрібно переконати саму громаду й педагогічні колективи, на чому, зокрема, наголошував член виконкому керівник сільгоспідприємства «Олексіївське» Віктор Яцканич. А в. о. старости Володимирівки Сергій Євченко, підтримуючи нову модель, запропонував звернути увагу на працевлаштування працівників, які можуть бути вивільнені в результаті реорганізації.

Учасники зібрання в цілому погодилися із тим, як пропонується організувати управління освітою в об'єднаній громаді. Остаточне рішення з цього питання прийме рада, сесію якої заплановано на 20 квітня.

І ще. Так співпало, що того ж дня, коли в Катеринівській сільраді обговорювали майбутнє місцевих шкіл, в інтернеті натрапив на розповідь про те, як в одній сільській школі Полтавської

області фінські вчителі ділилися досвідом зі своїми українськими колегами. Школа по-фінськи дуже сподобалася місцевим вчителям, але зізналися: вони не готові до використання досвіду фінських колег через... невідповідність, через нашу традиційну уяву про школу як про щось стає, раз і назавжди визначене. Я веду до того, що, реорганізовуючи школу, не треба забувати й про вчителів. Він має бути готовим до новацій, що неможливо без постійного його навчання й самовдосконалення.

Валерій М'ЯТОВИЧ

Коли верстася номер

Стало відомо, що уже пройшли збори вчителів та батьків в олексіївській і володимирівській школах, на яких ішлося про запропонований проект реорганізації шкіл. Запитань було багато, але категоричних заперечень проти проекту не висловлювалося.

Варто знати

Порядок поховання не змінився

У зв'язку з внесенням змін до Кримінального процесуального кодексу суди катастрофічно не встигають видавати дозволи на поховання померлих. Це породжує чутки серед населення, наприклад, про те, що не можна ховати померлих без експертизи, яку має призначити суд, що моргам заборонено приймати небіжчиків без судового рішення, та ін.

Фактично ж згадані зміни жодним чином не стосуються тих, хто помер природним чином. Новації поширюються лише на випадки, коли на тілах небіжчиків виявлено ознаки насильницької смерті. У кримінальному провадженні така експертиза проводилася завжди, тепер же змінено порядок її призначення. Якщо раніш постанову про її проведення ухвалював слідчий, то тепер — слідчий суддя. І проводити експертизу мають право лише державні лабораторії.

Якщо помер з боргами

Нерідко люди помирають, не розрахувавшись за своїми боргами. Яким же чином задовольняються вимоги кредиторів?

Після смерті людини, котра є боржником у відносинах, що допускають правонаступництво в порядку спадкування, її обов'язки переходять до спадкоємців. При цьому спадкоємці зобов'язані задовольнити вимоги кредитора повністю, але в межах вартості майна, одержаного у спадщину.

Кредитору спадкодавця варто пам'ятати, що він має протягом шести місяців від дня, коли він дізнався або міг дізнатися про відкриття спадщини, пред'явити свої вимоги до спадкоємців, які прийняли спадщину, незалежно від настання строку вимоги.

Якщо кредитор спадкодавця не знав і не міг знати про відкриття спадщини, він має право пред'явити вимоги до спадкоємців, які прийняли спадщину, протягом року від настання строку вимоги. Кредитор спадкодавця, який не пред'явив вимоги до спадкоємців, що прийняли спадщину, у зазначені строки, позбавляється права вимоги.

Якщо ніхто не приймає спадщину чи відмовляється від її прийняття, або у боржника не виявляється родичів (спадкоємців) за заповітом і за законом, орган місцевого самоврядування за місцем відкриття спадщини (а якщо до складу спадщини входить нерухоме майно, то за місцем його знаходження), зобов'язаний подати до суду заяву про визнання спадщини відумерлою.

Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність територіальної громади за місцем відкриття спадщини, а нерухоме майно — за його місцезнаходженням.

Колектив ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» глибоко сумує з приводу передчасної смерті працівника підприємства, ветерана праці

ОХРИМЕНКА
Сергія Миколайовича

та висловлює співчуття рідним і близьким покійного.

У трудовій книжці пенсіонерки Катерини Плетньової — лише два записи про прийняття на роботу. Перших шість років працювала піонервожатою у катеринівській восьмирічці, наступних тридцять п'ять — завідувачкою і водночас листоношею у місцевому поштовому відділенні. І про першу, і про другу роботу Катерина Яківна згадує з теплом. Але вона, як здалося автору цих рядків, трохи й жалкує, що не здобула свого часу вищої педагогічної освіти — це дало б змогу реалізуватися у житті повніше.

«Катерино Яківно, а мамка сьогодні самогонку гнала. Тільки нікому не кажіть!»

Катерина й навчалася трохи в педінституті, це було у далекому вже 1963-му. А покинула його не через лінощі, а через нестатки в родині.

— Як вступила в Кіровоградський педін, то одразу помітила, що і одягнена, і взута — гірше від більшості студентів, — пригадала Плетньова. — Я ж — з багатодітної сім'ї. Батьки тяглися, щоб поставити на ноги нас. І я, першокурсниця, вирішила, що не маю права сидіти у них на шиї, що маю покинути навчання і йти працювати. Ніхто мене не відмовив від цього кроку.

Як розповіла Катерина Яківна далі, на той час вона уже мала невеликий досвід роботи піонервожатою (у школі на своїй батьківщині — у Покровському Кіровоградського району), тож, залишивши інститут, звернулася в райвно з проханням направити її на таку роботу. Вільна посада піонервожатою знайшлася у Катеринівці.

— Катеринівська восьмирічка тоді розташовувалася у житловому багатоквартирному будинку, — згадує пенсіонерка. — Директором була Тетяна Іванівна Громова, чудовий організатор. А педагог, як мовиться, — від і до... Якщо на уроках інших вчителів була мертва тиша, то в Громової — ні. Її учні не боялися висловити думку.

Про свою роботу піонервожатою Катерина Яківна розповідає як про творчу і цікаву:

— Я організовувала й проводила різні шкільні заходи. У перший день навчального року — піонерське вогнище. На Новий рік — концерт за участі школярів. Вчителька біології Надія Трошина мала швейну машинку, ми удвох виготовляли костюми для дітей. Вагомою у шкільному житті подією вважався звіт перед шефами — рудоуправлінням. Цей захід проводився кожного лютого, у день заснування школи. До нас приходив Олег Мануїлович Федоровський, тодішній

директор рудоуправління, ми в урочистій обстановці розказували йому про досягнення школи. Федоровський вручав подарунки — спортивне знаряддя тощо.

— Діти мені довіряли, — трохи змінила тему Плетньова. — Якось підходить дівчинка і — схвилювано: «Катерино Яківно, щось розкажу». Запитую, що трапило-

п'онерів. Перед початком хвилювалася, адже до того тільки дітей організовувала, а тут — дорослі. Та й попередньої підготовки з учасниками змагань не проводила, тільки й того, що попередила: кожному взяти маску, а дітей залишити удома. Коли зала заповнилася, поділила присутніх на дві команди і оголоси-

журналів, — пам'ятає пенсіонерка. — Була тоді і категорія лімітованих видань. Першочерговим правом їх передплатувати наділялися люди певних професій, з певними захопленнями. Наприклад, «Науку и жизнь» я виділяла Юрі Шевченку, який захоплюється радіосправою. А «Роман-газету» — Тетяні Іванівні

ларгонії:

— Їх море було — бузкових, білих, червоних! Хто не зайде — не налюбуеться: «Яка краса!» А де ми із Зіною тільки не брали живці тих квітів! Одного разу я була в Кіровограді. Іду в автобусі і бачу у вікні будинку розкішну пеларгонію. І так мені її захотілося, що попросила шофера зупинитися.

Катерина Плетньова: У нас багато чесних людей

ся. А вона: «Папка за мамкою учора ганявся з ружжом». Чого я тільки не чула від дітей! Наприклад: «Катерино Яківно, а мамка сьогодні самогонку гнала. Тільки це — по секрету, ви ж нікому не кажіть!»

Згадала Катерина Плетньова й такий зворушливий випадок:

— Помітила я, що діти не приймають у своє середовище однокласника. А він і сам — як той їжачок, нікого до себе не підпускає. Дізнавшись, що хлопчик росте без батька, що його мати — тяжко

хвора, купила я гостинця — трохи печива — і вирушила до них додому у Водяне. Хлопчик як побачив мене, зняксовів: «Катерино Яківно, ви чого?». І дізналася я, що цей п'ятикласник не тільки доглядає за мамою, а й виконує усю хатню роботу, ще й порається біля корови, біля поросяти. Потім за порадою Тетяни Іванівни я поговорила душевно з однокласниками того хлопчика, і вони змінили ставлення до нього.

Чому ж Катерина, уже на практиці засвідчивши свій хист до вчителювання, не поступила до педінституту ще раз? Ось як вона відповіла на це запитання:

— Я так захопилася роботою, так закрутилася на ній, що про навчання не думалося. А мене ніхто не направив на це. Та й результати я показувала гарні: на конкурсах художньої самодіяльності ми в районі перші місця займали.

У ті ж роки Катерина Яківна започаткувала в сільському клубі змагання веселих та кмітливих (так звані КВК).

— Перший КВК провела на Новий рік, мені це доручила жіноча рада, яку очолювала все та ж Тетяна Іванівна Громова, — пригадала жінка. — Сценарій взяла в кіровоградському палаці

ла про початок змагань. Грали і «в міста», і в інші забави. Весело було! Музичний супровід забезпечував ВІА «Каолін» — Коля Гребенюк, Юра Ластовка, Толя Желовніков. Вітя Мамалига був Дідом Морозом. Наступного дня провела новорічний ранок для дітей.

Про те, чому залишила улюблену роботу в школі, Катерина Яківна розповідати не стала. Автор цих рядків і не допитувався. Та як би там не було, й у сфері поштових послуг ця жінка зарекомендувала себе як добро-совісна, чесна працівниця (так мені охарактеризували колишню завідувачку поштового відділення Катерину Плетньову її односельці).

«На пошту приходили, щоб поговорити, навіть щоб поспівати»

Розповідаючи про роботу сільської пошти у 1970-і — 1980-і роки, Катерина Яківна зауважила, що в ті часи, на відміну від теперішніх, народ масово читав періодику.

— Наприклад, я передплачувала «Крестьянку», «Работнику», «Радянську жінку», «Комсомольскую правду» і ще багато чого, всього близько 20 газет і

Громовий, щоб вона була в курсі про літературні новинки.

Поштове відділення в Катеринівці, за словами Плетньової, в роки її роботи там перетворилося на такий собі клуб дозвілля пенсіонерів.

— На пошті завжди повно народу було, — розповіла Катерина Яківна. — Баби приходили просто так — побалакати, поскаржитися на життя. І я з ними, бувало, поохкаю. У коридорі стільці спеціально для них поставила. Бабці повсідаються і спілкуються собі. «Ми тобі, Катю, мішають не будемо», — запевняли. Мені вони й справді не заважали, навіть коли пісень співали. Хіба я не розумію? Вони ж старі, їм тільки й залишилося, що удома сидіти. А поговорити ж треба!

Дехто ж з катеринівців вчашав на пошту, бо не міг дочекатися листа.

— Син однієї жінки служив аж у Монголії, — розповіла Плетньова. — Вона щодня приходила до мене. Якось лист їй прийшов після довгенької затримки. Я як показала його, жінка й знепритомніла.

Розповіла Катерина Яківна і про те, як спільно із листоношею Зінаїдою Рубіною, нині покійною, розвела у приміщенні пошти пе-

Вийшла з автобуса — і до того вікна. Мені пощастило — господарка була вдома, вона поділилася живцем.

«Якщо я вкрала, нехай Бог мене покарає. А якщо ви мене дурите, нехай Бог покарає вас тричі!»

А якось Катерина Яківна знала збитків через свою довірливість на службі.

— Один дядько, отримуючи пенсію, попросив, щоб я дала і його знайомій. Мовляв, занесе їй по дорозі. Я дала. А невдовзі прийшла до мене та тітка і вимагає пенсію. Я покликала чоловіка, який мав передати їй гроші. Він твердить, що віддав усе до копійки. А вона — що не пам'ятає такого. Зрозуміла я, що влипла. Видала жінці пенсію зі своєї кишені і кажу: «Якщо я вкрала, нехай Бог покарає мене. А якщо ви мене дурите — нехай Бог вас тричі покарає». Їй це не сподобалося. «Ти що — дурна?» — сказала мені. Наступного ж ранку прибігає до мене і — в крик: «Що ти наробила?» «Що сталось?» — питаю. «Ой, плохо мені, — репетує вона. — У мене цю ніч тридцять індіків украли!»

За словами Плетньової, вона, виплачуючи пенсії, у поспіху іноді помилялася.

— Одного разу я видала комусь із пенсіонерів грошей у кількох разів більше, ніж належало, бо переплутала схожі купюри, — про один з таких випадків Катерина Яківна розповіла детально. — Коли зрозуміла, що помилилася, на пошті ще було повно людей. Але я не запам'ятала, кому саме переплатила, тому гукнула усім: «Якщо хтось узяв зайве, нехай вкине мені у домашню поштову скриньку!». Уранці я знайшла в тій скриньці гроші. Я, коли видавала пенсії, завжди попереджала людей: «Можливо, комусь недодала чи переплатила — звертайтеся». І мені часто повертали зайве. Чесних людей у нас — багато.

Віктор ІВАНЕНКО

Про це писала «Зоря комунізму»

Кровна справа

Про людей, які не шкодують крові на потреби медицини, розповіла районна газета у випуску за 8 вересня 1973 року (замітка «Найцінніші ліки»). Серед найактивніших донорів району названо Н. Ткача з Володимирівки. Також авторка публікації, голова районної організації Товариства червоного хреста Ж. Буковська, закликала земляків поповнювати лави здавачів крові.

І тренер, і суддя

Невеличкий нарис про працівника Кіровоградського рудоуправління і ентузіаста спорту Анатолія Вишнякова опублікувала «Зоря комунізму» у випуску за 18 вересня 1973 року. У матеріалі повідо-

мляється, що Анатолій Дмитрович і народ організував, коли треба було облаштувати спортивний майданчик, і вміло тренує любителів футболу, і суддею часто виступає на турнірах (має звання судді першої категорії).

За знаннями — у консультпункт

Про діяльність Кіровоградської районної заочної школи і підпорядкованих їй сільських консультпунктів розповідається у районній газеті за 18 вересня 1973 року (замітка «За партами — виробничники»). Повідомляється, що серед найуспішніших учнів обласного консультпункту — Т. Липа, Н. Білоус, Т. Королькова, І. Місюра.

Такий він, лаборант Шуляк!

«На перший погляд робота шкільного лаборанта здається нескладною. Але якщо придивитися, помітиш, скільки часу та енергії вона потребує...» Це — початок нариса про Євгена Шуляка, лаборанта кабінету фізики Володимирівської школи («Зоря комунізму» за 1 листопада 1973 року, публікація «Шкільний лаборант»).

У нарисі розповідається, що Євген Васильович доклав рук до створення кабінету фізики та шкільної радіостанції, що підтримує прилади у довіреному кабінеті у відмінному стані, що виготовляє навчальну наочність з різних предметів.

Готуємо картоплю до посадки

Існує багато способів підготовки картоплі до посадки. Та найчастіше в домашніх умовах використовується саме пророщування.

Слід відкинути всі неповноцінні бульби, уражені сухою або мокрою гниллю, паршею та іншими хворобами, а також занадто дрібні (масою до 30 г) і потворні, та масою понад 90 г.

Пророщування бульб до утворення справжніх паростків проводять у світлому приміщенні з температурою 12...14°C вдень, 6...8°C вночі. Для цього бульби розкладають тонким шаром і витримують 30—35 днів. Пророщування дає кращі результати при змінному температурному режимі. Для цього перші 7 днів бульби витримують при температурі 20...22°C, а наступні 4 тижні — при температурі 7...8°C. Висока температура в перший тиждень пророщування викликає пробудження вічок, а подальше її зниження сприяє утворенню товстих і

міцних паростків. До кінця терміну на бульбах з'являються зелені паростки довжиною 1—2 см. Це означає, що картопля до посадки готова. Щоб паросток був коротким і товстим, треба обов'язково знижувати температуру вночі.

Необхідна умова для успішного проростання бульб — вологе (90—95%) повітря в приміщенні. Для цього бульби періодично обприскують водою. Вологе пророщування для отримання ранніх бульб проводять у торфї, тирсі, перегній: бульби в невеликих ящиках перемішують із невеликим шаром зволоженого ґрунту, ставлять у приміщення з температурою повітря 16...18°C. Вологість ґрунту при цьому підтримують на рівні 75—80%. Цей спосіб дозволяє одержувати посадковий матеріал не тільки з пророслими вічками, а й з невеликими корінцями, що дає можливість отримати свіжу картоплю в ранні терміни.

3 концертами – до сусідів

Створення Катеринівської об'єднаної територіальної громади зробило тіснішими й культурні зв'язки між селами, які увійшли до неї.

Наприклад, на Новий рік представники Катеринівського та Олексіївського БК побували у Володимирівці, де дали концерт для

тамтешніх жителів. З нагоди Дня закоханих у тій же Володимирівці відбувся збірний концерт – виступили володимирівські, олексіївські, катеринівські та обознівські артисти (відповідав за захід Катеринівський Будинок культури, він же забезпечив апаратурою). Напередодні жіночого свята в Катеринівці

побували з концертом представники Олексіївського БК. Тими ж днями катеринівські артисти виступили в Олексіївці.

Сьогодні, 30 березня о 20-й годині у Катеринівському БК відбудеться розважальна програма у дусі 80-х та 90-х років (з «живим звуком»). За словами завідувачки БК Інни Вороняну, підготовлено програму насамперед для тих, кому за тридцять. «Було б добре, якби підготовлену нами програму оцінили люди й з інших сіл», – каже Інна Вороняну.

Із залу суду

Каже, приїхав у кафе тверезим

У перших числах січня нинішнього року в Оситняжці Кіровоградського району сталася ДТП – «Жигулі», власник яких відпочивав недалеко у кафе, покотилися з гори і врізалися в «Toyota Corola».

Поліцейські, прибувши на місце пригоди, доставили власника «Жигулів» у наркологічний диспансер, де спеціаліст видав висновок: той – п'яний. Правоохоронці склали два протоколи. В одному йшлося про керування машиною напідпитку, в іншому – про те, що водій залишив авто, «не вживши усіх заходів, щоб не допустити його самовільного руху».

Нещодавно власник «Жигулів» тримав відповідь у Кіровоградському районному суді. Він не заперечував, що з його вини «Жигулі» покотилися і зіткнулися з іншою машиною (мовляв, забув увімкнути ручне гальмо). Але він категорично не погоджувався з обвинуваченням у їзді напідпитку. «Я вживав спиртне уже після того, як залишив машину», – стверджував чоловік.

Суддя йому не повірив, оскільки одразу після ДТП той визнавав вину в обох правопорушеннях, про що й розписався у протоколах. Чоловіка оштрафовано на 10200 гривень, ще й позбавлено права керувати транспортом протягом року.

І навіщо той плафон?

У підпільному підприємстві звинувачили громадянина Н.

У січні нинішнього року працівники контролюючих органів зупинили його в Кіровоградському районі, коли він там проїздив за кермом свого «Chevy». На даху авто красувався плафон, схожий на ті, якими обладнують свої машини таксисти, а в салоні «Chevy» були пасажирки. Стосовно Н. склали протокол про «здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів на таксі без державної реєстрації як суб'єкта господарювання та ліцензії».

Недавно цей документ розглядався у Кіровоградському районному суді. Н. за-

явив, що до підпільних таксистів не належить. Мовляв, того січневого дня віз своїх родичів, а плафон на його «Chevy» – не з «шашечками», як у таксистів, а жовто-блакитний, як український прапор.

Суддя дійшов висновку, що «перевіркою не виявлено жодного факту, який би вказував як на одноразове, так і на систематичне надання послуг з перевезення пасажирів». Н. звільнено від відповідальності.

Дороге пиво

Справу про порушення порядку продажу алкоголю розглянув Кіровоградський районний суд. Згідно з його постановою, така-то громадянка, фізична особа-підприємець, «здійснювала торгівлю алкогольними напоями без відповідної ліцензії на господарському об'єкті, який розташований у провулку Гаражному, 1-Б у селі Соколівському Кіровоградського району». У документі також вказується, що вона продавала усього-навсього півлітрову пляшку пива «Рогань».

Торговку оштрафовано на 850 гривень. Крім того, її зобов'язано сплатити державі 352 гривні судового збору.

Підготував Віктор ІВАНЕНКО

Щоденний прогноз за місячним календарем

єю, вирішувати адміністративні проблеми, упорядковувати ділову документацію, вирушати в подорожі. Корисна будь-яка фізична робота. Можуть загостритися хронічні хвороби.

1 квітня – день добре присвятити розбору помилок, аналізу невдач попереднього дня. Якщо ви винесете з цього урок, то у вас з'являться сприятливі умови зміцнити своє становище в очах оточуючих.

2 квітня – головне сьогодні – бути спокійним, не зриватися на крик і не виявляти агресивних емоцій, оскільки все це може порушити гармонію і призвести до небажаних наслідків.

3 квітня – все, що відбувається з нами цього дня, є відзеркаленням нашої суті. На це вкажуть і наші реакції: на що реагуємо позитивно, а на що – негативно. Необхідно обов'язково контролювати свої думки.

4 квітня – будьте обережні з будь-якими новинами, кожну інформацію ретельно перевіряйте. Необхідно з обережністю приймати нові пропозиції.

5 квітня – добре зараз зробити генеральне прибирання житла. Це оновить енергію в домі і дасть можливість новим вібраціям проникнути в приміщення. Дуже важливо сьогодні повертати борги і пробачати тих, на кого ви сердиті.

на неполадки в кишечнику. А любителям маслин і оливок слід звернути увагу на стан щитовидної залози. Тим, кому постійно хочеться морозива, варто звернути увагу на стан опорно-рухового апарата.

Переохолодження провокує виникнення циститу

Близько 30% жінок України, за словами медиків, хоча б раз у житті стикалися з циститом. Це захворювання в більшості випадків виникає після переохолодження. Цистит супроводжується болем унизу живота і почастішанням сечовипускання. Основні фактори, що сприяють розвитку такого захворювання – переохолодження, перевтома, недостатня інтимна гігієна, порушення спорожнення сечового міхура.

Жінки хворіють на цистит частіше за чоловіків. Причина – особливості анатомічної будови жіночого організму. Головна небезпека циститу – якщо його неправильно лікувати або «недолікувати», хвороба переходить у хронічну форму. Тож, при появі перших симптомів, потрібно звернутися до лікаря відразу, щоб отримати кваліфіковану допомогу. Не варто займатися самолікуванням, пити антибіотики, навіть якщо раніше вони допомогли. Переїмати досвід друзів або знайомих, які перенесли цю хворобу – теж не дуже хороша ідея. У кожного пацієн-

та свої причини виникнення захворювання, різне мікробне ураження і можуть бути супутні недуги.

При чиститі важливо дотримуватися молочно-рослинної дієти без гострих приправ, консервів, м'ясних відварів, алкоголю. Основний метод лікування даного захворювання – антибактеріальна терапія.

Кому не можна постувати

• Дітям, особливо дівчаткам-підліткам у період статевого дозрівання. Адже саме у м'ясі міститься найбільша кількість цінного білка, необхідного для будови клітин, а також вітаміни групи В і залізо – вони потрібні для росту і формування ендокринної системи.

• Утриматися від посту варто хворим з артеріальною гіпертонією, серцевою недостатністю, жовчнокам'яною хворобою, захворюваннями шлунково-кишкового тракту.

• Не завжди можна постувати людям, котрі нещодавно перенесли душевну травму, психічне захворювання, зайнятим важкою фізичною працею, а також тим, хто живе у важких кліматичних умовах.

• Зовсім неможна постувати тим, хто хворий гастритом, панкреатитом, холециститом, печінковою недостатністю, якщо є виразка шлунка.

Ваше здоров'я

Любителям яблук

Встановлено, що сильне бажання з'їсти яблуко сигналізує про проблеми з серцем. Тяга до цього фрукту говорить про підвищений рівень холестерину, і організм сам підказує хворим про те, що треба з'їсти, щоб його знизити. Любителям яблук легко поставити собі діагноз, навіть не звертаючись по допомогу лікаря.

До речі, тяга до лимона сигналізує про проблеми з жовчним міхуром і печінкою. Пристрасть до білоголової капусти вказує

Тойцето вдома

Медова паска з цукатами

170 мл молока, 180 г цукру, 4 жовтки, 1 пакетик сухих дріжджів, 500 г борошна, 180 г вершкового масла, 100 г фундука (або інших горіхів), 80 г родзинок, 1 ст. л. меду, ванілін, сіль за смаком, жменя цукатів.

Змішати дріжджі з половиною борошно, додати підігріте молоко, 1 ст. л. цукру, замісити опару. Поставити в тепле місце, щоб піднялася. Жовтки збити з цукром, додати масло, мед, сіль і ванілін. Додати цю масу та решту борошна в опару. Замісити тісто та поставити в тепле місце на 40 хв. Об'їяти тісто, додати цукати, родзинки та подрібнені горіхи. Залишити в теплому місці на півгодини. Змастити форми для пасок маслом. Розкласти тісто на 1/3 висоти форми, залишити підніматися. Змазати верхівки пасок яйцем, випікати 30 хв. при температурі 180°C.

Медово-лимонна сирна паска

700 г сиру, 2 жмені цукатів, 1/2 шт. лимону, 50 г масла вершкового, 150 мл сметани, 150 г цукрової пудри, 2 ст. л. рідкого меду.

З лимона зняти цедру, вичавити сік. Цукати дрібно нарізати. Покласти цукати і цедру в невелику миску. Влити лимонний сік, перемішати. Сир протерти через сито (або блендером), збити разом з маслом і сметаною. Додати цукрову пудру, мед і цукати з цедрою. Ретельно перемішати. Друшляк застелити марлею в два шари. Краї марлі повинні звисати. Викласти сир, накрити марлею, зверху поставити гніт. Помістити в холодильник на 10-12 год. Перевернути форму на тарілку, виїняти паску. Прикрасити на свій смак.

Курячий рулет «Мармуровий»

700 г курячого філе, 30 г желатину швидкозастійного, 1 ст. л. меленої паприки, 3-4 зубці часнику, 0,5 ч. л. сушених трав (кріп і петрушка), сіль і чорний мелений перець.

Куряче філе порізати невеликими шматочками. Додати подрібнений часник, паприку, зелень, перець, сіль, желатин, перемішати. Отриману масу викласти в рукав для запікання. Запекати в розігрітій духовці протягом 50 хв. Виїняти з духовки, охолодити. Поставити рулет в холодильник на 5-7 год. до повного застигання желе.